



พ.ศ. ๒๕๔๓

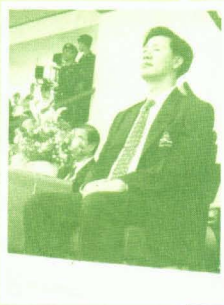
อ นุ ส า ร

จดหมายเหตุ

ISSN 0125 - 2461 ปีที่ 23 ฉบับที่ 223 มกราคม 2540

๗๗ ๗๗. ๒๕๔๐

สำนักบรรณสารการพัฒนา
Library and Information Center NLIC



รัฐมนตรีว่าการทบวงฯ และคณะ
ตรวจเยี่ยมมหาวิทยาลัย / สถาบัน
ในสังกัดทบวงฯ



เอกสาร

อุดมศึกษา

17 Jan. 2540

Information Center NIDA

เอกสารเผยแพร่ ของ ทบวงมหาวิทยาลัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
● สารอวยพรปีใหม่	3
● กรอบนโยบายการพัฒนาฯ	4
● แนวทางประสานงานฯ	6
● โครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันฯ	9
● ภาพเป็นข่าว	10
● บทบาทและหน้าที่ฯ	11
● สรุปผลการประชุมสัมมนาวิชาการ	13
● การศึกษาหารูปแบบโครงสร้าง ส่วนราชการฯ	14
● รายงานสรุปการประชุมฯ ITA	18
● มุณินธิแพทย์อาสาใน สมเด็จพระศรีนครินทร์ฯ	20
● ภาพเป็นข่าว	22-23

ที่ปรึกษา

รศ.ดร.วันชัย ศิริชนะ
 ศ.ดร.กนก วงษ์ตระหง่าน
 นายปราโมทย์ โชติมงคล
 นางสาววรรณดี คีตะนิรันดร์

บรรณาธิการ

นายกมล ศรีประสาธน์

ในวาระดิถีขึ้นปีใหม่ คณะผู้จัดทำนุสารอุดมศึกษา มีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่นำสารอวยพรปีใหม่ ของรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยมาฝากผู้อ่านทุกท่าน

คณะผู้จัดทำนุสารอุดมศึกษา

เจ้าของ ทบวงมหาวิทยาลัย โทร. 245-8323, 245-8923 FAX. 245-8923, 245-8930

ผู้โฆษณา วรรณภา พูนพิน

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักบรรณสารการพัฒนา
Library and Information Development Center

ร. ๒๕ ๓๗

๒๗ เม.ย. 2540



สารอวยพรปีใหม่ 2540
ของ
นายมนตรี ด่านไพบูลย์
รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย

“ในโอกาสวันปีใหม่ พุทธศักราช 2540 ผมขออัญเชิญคุณพระศรี-
รัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ที่ท่านเคารพนับถือ ได้โปรดประทานพร
ให้ท่านและครอบครัวจงประสบแต่ความสุขความเจริญในหน้าที่การงานและการ
ประกอบอาชีพทั้งปวง หากคิดหวังสิ่งใดที่ถูกต้องตามหลักธรรมของจงสำเร็จผล
ตามความมุ่งหมายทุกประการ”

(นายมนตรี ด่านไพบูลย์)

รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย

กรอบนโยบายการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ของทบวงมหาวิทยาลัย
ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (2540-2544)

จากกระแสการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคมยุคโลกาภิวัตน์ส่งผลกระทบต่อให้อุดมศึกษาไทยต้องปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานอุดมศึกษาให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงกำหนดกรอบนโยบายการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยขึ้นเพื่อนำไปสู่การกำหนดมาตรการและการปฏิบัติที่สามารถสนองตอบนโยบายดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ กรอบนโยบายการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ได้แก่

1. นโยบายด้านคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและความเป็นเลิศทางวิชาการ (Quality-Excellence)

คุณภาพการศึกษา (Quality) มุ่งยกระดับคุณภาพทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ให้ได้มาตรฐานที่เท่าหรือทัดเทียมกันทุกแห่ง โดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐานทางวิชาการทั้งในด้านการเรียน การสอน การวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม กำหนดให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับสถาบันและระดับประเทศ

ความเป็นเลิศทางวิชาการ (Excellence) มุ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้มหาวิทยาลัย/สถาบันที่มีศักยภาพ สร้างความเป็นเลิศทางวิชาการทั้งในการเรียน การสอน การวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม โดยเป็นไปตามความพร้อม ความชำนาญ และความเชี่ยวชาญของแต่ละมหาวิทยาลัย/สถาบัน หรือเครือข่ายสถาบัน

เพื่อเป็นการสร้างเสริมคุณภาพมาตรฐานชั้นนำในระดับนานาชาติ

2. นโยบายด้านการขยายโอกาสการเข้าสู่อุดมศึกษาและความเท่าเทียมกันของโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา (Access-Equity)

การขยายโอกาสการเข้าสู่อุดมศึกษา (Access) มุ่งขยายโอกาสให้คนไทยได้เข้าสู่อุดมศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้มากขึ้น และเพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนาประเทศ และสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

ความเท่าเทียมของโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา (Equity) มุ่งสร้างความเป็นธรรม ความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันของโอกาสในการเข้าสู่อุดมศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้งในด้านความเท่าเทียมทางภูมิศาสตร์ โดยขยายมหาวิทยาลัย/สถาบันและวิทยาเขตไปสู่ส่วนภูมิภาค ความเท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา และความเป็นธรรมทางสังคม ให้แก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และชนกลุ่มน้อย โดยมีระบบการรับเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่ยุติธรรมและมีประสิทธิภาพ

3. นโยบายด้านประสิทธิภาพการบริหารการอุดมศึกษาและระบบการตรวจสอบ (Efficiency-Accountability)

ประสิทธิภาพการบริหารการอุดมศึกษา (Efficiency)

iciency) มุ่งส่งเสริมการบริหารอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพในด้านการบริหารสถาบัน ซึ่งได้แก่ การบริหารคน เงิน อุปกรณ์ อาคารสถานที่ และด้านการบริหารวิชาการ โดยการสร้างกลไกและระบบ แผนงาน แผนเงิน และแผนคน ที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องสัมพันธ์กับทรัพยากรที่มีอย่างจำกัด เพื่อให้มีต้นทุนการผลิตต่ำ แต่ได้ผลผลิตสูง ซึ่งแสดงถึงการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ

ระบบการตรวจสอบ (Accountability) มุ่งสร้างระบบการตรวจสอบประสิทธิภาพของการบริหารสถาบัน และการบริหารวิชาการ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงนโยบายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้การบริหารที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องสามารถตรวจสอบวัดได้ ทั้งในด้านกลไก และกระบวนการบริหาร

4. นโยบายด้านผลผลิตของอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ และทันการ (Relevance-Delivery)

ผลผลิตอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ (Relevance) มุ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้มหาวิทยาลัย/สถาบันสร้างผลิตผลอุดมศึกษา ทั้งการผลิตบัณฑิต ผลงานวิจัย และการให้บริการวิชาการที่มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องและตรงกับความต้องการของผู้ใช้ สังคม และประเทศ

การส่งมอบผลผลิตที่สอดคล้อง เหมาะสมตรงกับความต้องการและทันต่อการใช้งาน (Delivery) มุ่งสนับสนุนให้มหาวิทยาลัย/สถาบันส่งมอบผลผลิตที่มีคุณภาพเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงต่อผู้ใช้ สังคม และประเทศได้ในปริมาณที่ต้องการ และตรงตามกำหนดเวลา ตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้แล้ว

5. นโยบายด้านความเป็นสากลของอุดมศึกษาไทยและการเปิดสู่ภูมิภาค (Internationalization-Regionalization)

ความเป็นสากลของอุดมศึกษาไทย (Internationalization) มุ่งยกระดับมาตรฐานและสมรรถนะของมหาวิทยาลัย/สถาบันให้มีมาตรฐานสากลทั้งในเชิงวิชาการ และการบริหารมหาวิทยาลัย รวมทั้งสนับสนุนการสร้างความสัมพันธ์ให้มหาวิทยาลัย/สถาบันเข้าไปมีบทบาททางวิชาการในเวทีนานาชาติ และการส่งเสริมให้อาจารย์และบัณฑิตไทยมีสมรรถนะสากล เจตคติโลกทัศน์และชีวิตศันที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ตลอดจนสามารถจัดการเรียนการสอนหลักสูตร ที่เป็นมาตรฐานสากลอย่างมีคุณภาพให้กับนักศึกษาจากต่างประเทศได้

การเปิดสู่ภูมิภาค (Regionalization) มุ่งส่งเสริมสนับสนุนให้มหาวิทยาลัย/สถาบันไทยเข้าไปมีบทบาทในการพัฒนาระดับภูมิภาค เนื่องจากกระแสการพัฒนาในอนาคตจะมีการรวมกลุ่มประเทศในลักษณะภูมิภาคมากขึ้น อุดมศึกษาไทยจะต้องสามารถเข้าไปมีบทบาทเป็นผู้นำในระดับภูมิภาคได้ และสามารถสร้างองค์ความรู้ อันเกี่ยวเนื่องกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคได้ ในขณะที่เดียวกันก็สร้างความเข้มแข็งในศิลปวัฒนธรรมไทย และความเป็นไทย

6. นโยบายด้านภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการอุดมศึกษา และการใช้การบริหารจัดการแบบเอกชนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (Privatization-Corporatization)

ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการอุดมศึกษา (Privatization) มุ่งให้ภาคเอกชนร่วมรับภาระให้การจัดการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด โดยส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในด้านต่างๆ รวมทั้งการสร้างกลไกเพื่อขยายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนให้เพิ่มมากขึ้น ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะสนับสนุนการจ้างภาคเอกชนเข้าดำเนินการแทนในงานบางอย่างที่เหมาะสม

การใช้การบริหารจัดการแบบเอกชน (Corporatization) สนับสนุนการนำหลักการบริหารในระบบ

เอกชนที่สำคัญ คือ หลักการประหยัดต้นทุนและเพิ่มรายได้ เพื่อลดภาระการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐ และสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยของรัฐมีรายได้และพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น

หมายเหตุ

กรอบนโยบายทั้ง 6 ข้อ มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงทั้งภายในและภายนอกของแต่ละข้อที่ไม่อาจแยกขาดจากกัน การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้สัมฤทธิ์ผล จึงควรเข้าใจความสัมพันธ์ดังกล่าวด้วย



แนวทางการประสานงาน ระหว่างกระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย

นโยบายหลักทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ 2 ประการ คือ 1) ให้เด็กและเยาวชนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 12 ปี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 เป็นต้นไป และ 2) มุ่งพัฒนาการศึกษาทุกระดับ/ประเภทให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ภายในปี 2550 โดยการปฏิรูปองค์ประกอบ 4 ประการ คือ 1) โรงเรียนและสถานศึกษา 2) ครูและบุคลากรทางการศึกษา 3) หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน และ 4) ระบบการบริหารและการจัดการ

การจัดการศึกษาในปัจจุบันแต่ละระดับ/ประเภท ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษามีหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมกันรับผิดชอบ สำหรับประเด็นที่กระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย ควรร่วมมือกันดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมในการปฏิรูปการศึกษา ประกอบด้วย

1. เอกภาพเชิงนโยบาย ทุกระดับและประเภทการศึกษา ทั้งในลักษณะสนับสนุนส่งเสริม และความร่วมมือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับ 1) การสร้างเอกภาพการอุดมศึกษาในสภาพการณ์ที่หลากหลาย 2) การพัฒนาคุณภาพสู่มาตรฐาน

ระดับสากล และประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร 3) การวางแผนและการบริหารให้เกิดความเสมอภาคและความเป็นธรรม 4) การกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กร 5) การจัดตั้งสถาบันวิชาเฉพาะ และ 6) การปรับปรุงโครงสร้างการบริหาร เพื่อให้เกิดเอกภาพเชิงนโยบาย

2. การพัฒนาระบบเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนสารสนเทศร่วมกัน พัฒนาให้มีเครือข่ายสารสนเทศทางการศึกษา ให้สามารถบริการและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เพื่อการกำหนดนโยบาย การวางแผน การบริหารและการจัดการทางการศึกษา และเป็นเครือข่ายการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการร่วมมือกัน

2.1 กำหนดนโยบายและแผนแม่บทของการเชื่อมโยงระบบสารสนเทศ

2.2 จัดให้มีหน่วยประสานงานกลางในการพัฒนาระบบ

2.3 พัฒนาเนื้อหาสาระของสารสนเทศ เพื่อการบริหาร/การเรียนการสอน

2.4 พัฒนาระบบข้อมูล ระบบเครือข่าย และบุคลากร

3. การประกันคุณภาพการศึกษา ดำเนินการสนับสนุน ส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล พัฒนานักเรียนเข้าสู่มาตรฐานส่งเสริมคุณภาพของแต่ละสถานศึกษาสู่มาตรฐาน กระจายอำนาจให้ท้องถิ่น องค์กรเอกชน ชุมชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพ โดยการร่วมมือกัน

3.1 กำหนดแนวการควบคุมคุณภาพการศึกษา เกี่ยวกับการจัดทำมาตรฐานและดัชนี แนวทางการประเมินมาตรฐานโรงเรียน การจัดทำรูปแบบและธรรมเนียมโรงเรียน การส่งเสริมบทบาทกลุ่มโรงเรียน การพัฒนาระบบการประเมินในโรงเรียน แนวทางการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน และการพัฒนาระบบการรายงานผลการพัฒนาของโรงเรียน

3.2 การประเมินคุณภาพการศึกษา เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ การประเมินนักเรียน และสถานศึกษา การทบทวนผลการพัฒนาคุณภาพและการปรับปรุงโรงเรียนเพื่อยกระดับคุณภาพ

4. การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ระบบใหม่ ปี 2542 เพื่อให้สามารถคัดเลือกผู้มีความรู้ ความสามารถ มีศักยภาพตรงตามปรัชญาการศึกษาของแต่ละสถาบัน โดยพิจารณาจากคะแนนในองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คำนวณหนัก 25% 2) ผลการสอบวิชาหลัก หรือวิชาพื้นฐานวิชาการ คำนวณหนัก 50% 3) ผลการสอบวิชาถนัด หรือพื้นฐานวิชาชีพ คำนวณหนัก 25% และ 4) การสอบสัมภาษณ์และตรวจร่างกาย

สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดนั้น เป็นคะแนนเฉลี่ยสะสมของชั้น

ม.4 - ม.6 (GPA) และคะแนนที่ได้จากการทดสอบความถนัดทางการเรียน (SAT) โดยวิธีนี้จะทำให้นักเรียนครู สถานศึกษา มีความตื่นตัว มีเจตคติที่ดีในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการกำลังดำเนินการจัดทำผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA) และการวัดความถนัดทางการเรียน (SAT) ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

5. การประสานนโยบายและเป้าหมายการผลิตกำลังคน เพื่อให้เกิดการประสานงาน และร่วมมือกันอย่างจริงจังตามแนวคิดดังกล่าว จึงสมควรให้มี

5.1 องค์กรระหว่างกระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัยขึ้น เพื่อปรึกษาหารือในประเด็นความร่วมมือต่างๆ ต่อไป

5.2 การร่วมกันจัดทำแผน กำหนดเป้าหมายการผลิต แบ่งภาระความรับผิดชอบในการผลิต อย่างชัดเจน ร่วมมือและประสานงานในการผลิต

6. การผลิตครูและการอบรมครู ร่วมมือในการวางแผนการผลิตครูสาขาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาขาดแคลน อาทิ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภาษาอังกฤษ โดย

6.1 กำหนดเป้าหมาย กำหนดภาระความรับผิดชอบและร่วมกันผลิต

6.2 ร่วมกันผลิตสื่อ และหลักสูตร/โครงการเพื่อการพัฒนาครู

6.3 จัดให้มีศูนย์อบรมและพัฒนาครูประจำภูมิภาค โดยความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ



นายสุวิช รังสิตพล รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พร้อมด้วยผู้บริหารของกระทรวงฯ ประชุมเรื่อง “ทิศทางการศึกษาแห่งชาติ : ความร่วมมือระหว่าง กระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย” โดยมีนายมนตรี ตันโพธิ์บุลย์ รัฐมนตรีว่าการ ทบวงมหาวิทยาลัย พร้อมด้วยผู้บริหารทบวงฯ ร่วมประชุม เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2539 ณ ห้องศูนย์ สารสนเทศ ทบวงมหาวิทยาลัย



โครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันกับสถาบัน (Institutional Linkage Program – ILP)

ประเทศไทยได้เริ่มบทบาทในการให้ความร่วมมือทางวิชาการแก่ประเทศกำลังพัฒนา มาตั้งแต่ปี 2498 เริ่มจากลักษณะของการจัดทุนร่วมกับประเทศอื่น (Third Country Training Programme) และพัฒนารูปแบบการให้ จนในปัจจุบันรัฐบาลไทยเริ่มเป็นประเทศผู้ให้รายเล็ก ๆ รายหนึ่ง ที่ให้ความร่วมมือทั้งลักษณะทุนศึกษา/อบรม/ดูงาน (non project type) และโครงการ เต็มรูป (project type) ซึ่งประกอบด้วยทุนวัสดุอุปกรณ์ เครื่องอุปโภคบริโภค และผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงการก่อสร้างอาคารสถานที่ต่าง ๆ

ด้วยนโยบายการให้ความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศของกรมวิเทศสหการ ที่เน้นความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 8 ที่จะพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา และความเป็นเลิศทางวิชาการ (Quality and Excellence) และพัฒนาความเป็นสากลของอุดมศึกษาไทยและการเปิดสู่ภูมิภาค (Internationalization – Regionalization) ทบวงมหาวิทยาลัยร่วมกับกรมวิเทศสหการได้ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างความร่วมมือระดับสถาบันกับสถาบัน (Institutional Linkage Program – ILP) นั้น

โครงการความร่วมมือระดับสถาบันกับสถาบัน (ILP) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางการระหว่างหน่วยงาน อันจะนำไปสู่การดำเนินกิจกรรมร่วมกันในระยะยาว และเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของสถาบันการศึกษาในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน อันจะเป็นฐานในการสร้างสัมพันธ์ไมตรีระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านต่อไป

ทบวงมหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยกันเองที่จะเข้าไปให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยให้ความสำคัญลำดับต้นแก่การดำเนินงานในรูปแบบ Consortium และเน้นการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างกันควบคู่ไปกับความร่วมมือและศักยภาพของหน่วยงานที่มีความร่วมมือกันที่จะสามารถสานต่อกิจกรรมต่อไปได้ (sustainability)

ในปีงบประมาณ 2540 ทบวงมหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะทำงานกลั่นกรองโครงการ ILP เพื่อพิจารณาประกอบกับข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละสาขาวิชา แล้วได้ให้การสนับสนุนแก่โครงการของมหาวิทยาลัย/สถาบัน จำนวน 4 โครงการ ให้เป็นโครงการนำร่องดังนี้

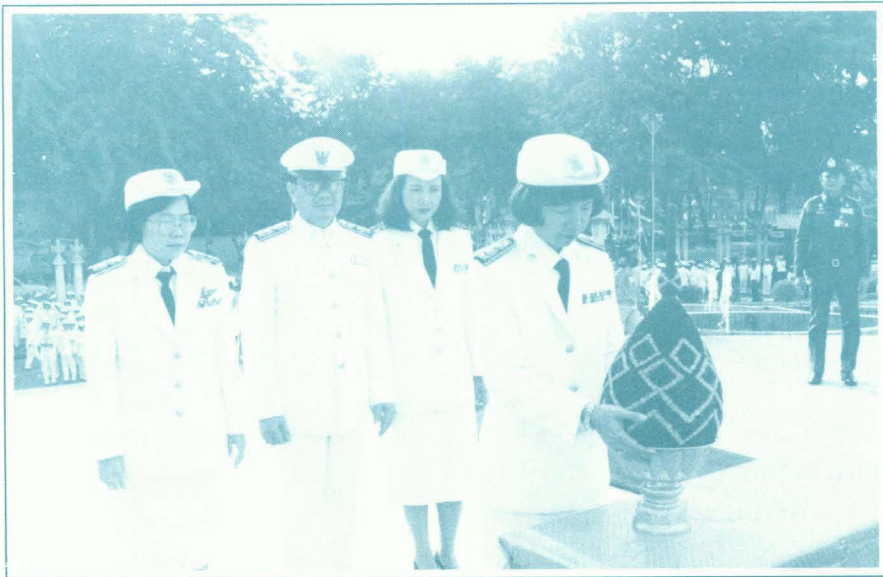
1. โครงการ National University of Laos' faculty of engineering development program ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. โครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านระบบการปฏิบัติภายหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
3. โครงการความร่วมมือช่วยเหลือทางด้านวิชาการระหว่างภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกระทรวงสาธารณสุข สปป. ลาว ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4. โครงการ National Economics University (NEU) – Thammasat joint research project ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์



ภาพเป็นข่าว



นายมนตรี ด่านไพบูลย์ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ตรวจสอบมหาวิทยาลัยแม่โจ้ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2539



นางสาววรรณดี คีตะนิธินันท์ ผู้อำนวยการกองกลาง เป็นผู้แทนวางพานพุ่ม ในวันรัฐธรรมนูญ ณ พระบรมรูปรัชกาลที่ 7 ณ อาคารรัฐสภา

บทบาทและหน้าที่กรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 กำหนดให้กรรมการสภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งอำนาจหน้าที่ตามมาตราดังกล่าว แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริหารสถาบัน
2. ด้านการบริหารวิชาการ
3. ด้านการบริหารบุคลากร
4. ด้านการบริหารการเงิน

1. ด้านการบริหารสถาบัน

1.1 พิจารณาการขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดตามมาตรา 13

1.2 การวางระเบียบและข้อบังคับในการดำเนินงานของสถาบัน เช่น ข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบ การแต่งกายของนักศึกษา ระเบียบว่าด้วยสวัสดิการและการสงเคราะห์อาจารย์และเจ้าหน้าที่ ข้อบังคับว่าด้วยการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ เป็นต้น

1.3 การจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกส่วนงานให้สอดคล้องกับการเปิดดำเนินการสาขาวิชาและการขยายตัวของสถาบัน

1.4 การกำกับการดำเนินงานของสถาบัน

1.4.1 เรื่องที่กฎหมายกำหนดว่าการกระทำของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน (ตามมาตรา 68) ได้แก่

(1) การรับความช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์การศึกษา หรือประโยชน์อื่นใด จากบุคคลใดเป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการสถาบันกำหนด

(2) การรับความช่วยเหลือทางการเงินจากสถาบันการศึกษาหรือบุคคลใด

(3) การรับสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศเข้าสมทบ หรือการเข้าสมทบสถาบันการศึกษาดังกล่าว

(4) การกู้เงินครั้งเดียว หรือหลายครั้งรวมกันเกินร้อยละสิบห้าของมูลค่าของทรัพย์สินที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอยู่ขณะนั้น ทั้งนี้ หนี้สินสะสมต้องไม่เกินมูลค่าแห่งทรัพย์สิน

(5) การเข้าทรัพย์สินที่มีค่าเช่าเกินกว่าที่คณะกรรมการสถาบันกำหนด

(6) การซื้อ การเช่าซื้อ หรือการจำหน่ายทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการสถาบันกำหนด

(7) การโอนเงินของกองทุนประเภทหนึ่งไปเป็นของกองทุนอีกประเภทหนึ่ง

(8) การก่อให้เกิดภาระผูกพันแก่ที่ดินและสิ่งก่อสร้างตามที่คณะกรรมการสถาบันกำหนด

1.4.2 เรื่องที่กฎหมายกำหนดเป็นข้อห้ามว่าห้ามมิให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนรับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใด ซึ่งการรับนั้นอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อวัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน (มาตรา 69)

1.4.3 การที่สถาบันฯ ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 ไม่ปฏิบัติตามกำหนด ประกาศโฆษณาข้อความอันเป็นเท็จหรือจัดการศึกษาเสื่อมลงจากมาตรฐานฯ (ตามมาตรา 74)

2. ด้านการบริหารวิชาการ

2.1 การขอรับรองวิทยฐานะสถาบัน พิจารณากลับกรองโครงการขอรับรองวิทยฐานะสถาบันเพื่อทำการสอนในชั้นปริญญาที่เปิดดำเนินการ (กฎทบทวนฉบับที่ 5)

2.2 การขอเปิดดำเนินการหลักสูตร/สาขาวิชา พิจารณากลับกรองโครงการขอเปิดดำเนินการหลักสูตร/สาขาวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงานและหลักเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด โดยเฉพาะมาตรฐานทางวิชาการของหลักสูตร และศักยภาพความพร้อมในการเปิดดำเนินการของสถาบัน (หัวหน้าสาขาวิชา อาจารย์ประจำสาขาวิชา อุปกรณ์การศึกษา ห้องสมุด จำนวนนักศึกษาที่จะรับ อัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาพื้นที่ใช้สอย และอื่น ๆ) (กฎทบทวน ฉบับที่ 4)

2.3 การขอปรับปรุงหลักสูตร พิจารณากลับกรองการขอปรับปรุงหลักสูตรก่อนเสนอขอความเห็นต่อทบวงมหาวิทยาลัย

2.4 การขอรับรองมาตรฐานการศึกษาหลักสูตร/สาขาวิชาต่าง ๆ พิจารณากลับกรองการเสนอขอรับรองมาตรฐานการศึกษาหลักสูตร/สาขาวิชาต่าง ๆ ต่อทบวงมหาวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การพิจารณารับรองมาตรฐานการศึกษาและการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย (กฎทบทวน ฉบับที่ 6) ได้แก่

- การปฏิบัติตาม พ.ร.บ.
- เงื่อนไขของการเปิดดำเนินการสาขา
- การบริหารงานวิชาการ
- การคัดเลือกนักศึกษา
- คณาจารย์
- การจัดการเรียนการสอน
- การวัดและประเมินผลการศึกษา
- ห้องสมุดและหนังสือตำรา
- อุปกรณ์การศึกษา

- การฝึกงาน
- อาคารสถานที่ เป็นต้น

2.5 การประเมินคุณภาพการศึกษาหลักสูตร/สาขาวิชา ที่ทบวงมหาวิทยาลัยให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาแล้วครบ 5 ปีการศึกษา (กฎทบทวน ฉบับที่ 6)

2.6 การเสนอให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ กลับกรองและพิจารณาความเหมาะสมของบุคคลที่เสนอให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ก่อนเสนอขอรับความเห็นชอบต่อทบวงมหาวิทยาลัย

2.7 การส่งเสริม สนับสนุนอาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการศึกษา วิจัย และฝึกอบรมทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

3. ด้านบริหารบุคลากร

3.1 พิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหารสถาบัน

3.2 พิจารณาถอดถอนคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามมาตรา 86

- ขาดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นอาจารย์

- เป็นอาจารย์ประจำเกินกว่าหนึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

- กระทำการในลักษณะที่อาจเป็นภัยต่อความมั่นคง หรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

3.3 พิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ

3.4 พิจารณาการเสนอขอแต่งตั้งอาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ (กรณีได้รับมอบอำนาจจากทบวงมหาวิทยาลัย) และพิจารณากลับกรองการเสนอขอแต่งตั้งอาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ต่อทบวงมหาวิทยาลัย (กฎทบทวน ฉบับที่ 15, 18 และหลักเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด)

3.5 การออกข้อบังคับว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารสถาบันหรือคณาจารย์ ตามมาตรา 85 และมาตรา 86

4. ด้านการบริหารการเงิน

4.1 พิจารณาจัดสรรทุนออกเป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ และวางระเบียบการใช้จ่ายเงินของกองทุน

4.2 การแต่งตั้งผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีของสถาบันในแต่ละปี

4.3 การจัดสรรเงินรายได้ที่สูงกว่าค่าใช้จ่าย และอนุมัติงบการเงินประจำปีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

4.4 พิจารณาการขอปรับอัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมให้สอดคล้องกับการพัฒนาสถาบันและหลักเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

4.5 พิจารณาการขอกู้เงินจากเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาอาจารย์



สรุปผลการประชุมสัมมนาทางวิชาการ

เรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา : จากนโยบายสู่แนวปฏิบัติ

1. นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย (นายมนตรี ด่านไพบูลย์) ได้ให้นโยบายเรื่องคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา สรุปได้ดังนี้

- 1.1 ส่งเสริมและพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานสูงขึ้น และพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ
- 1.2 สร้างความเป็นเอกภาพทางการศึกษาในภาพรวมของประเทศ โดยการร่วมมือ และประสานงานกับกระทรวงศึกษาธิการ
- 1.3 ให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อสนองตอบตลาดแรงงาน

2. บทบาทของทบวงมหาวิทยาลัย กับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา และ

นโยบายและแนวปฏิบัติด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย รศ.ดร.วันชัย ศิริชนะ

รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย รศ.ดร.วันชัย ศิริชนะ ได้บรรยายถึงบทบาทของทบวงมหาวิทยาลัย และการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นนโยบายและแนวปฏิบัติที่ส่งเสริมสนับสนุนให้มหาวิทยาลัย และสถาบัน มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของสังคม โดยถือหลักการการให้เสรีภาพ และอิสรภาพทางวิชาการ และความคิด และมีอิสระในการบริหาร และจัดการ โดยมีหัวข้อบรรยาย ดังนี้

1. กรอบความคิดในการประกันคุณภาพการศึกษา
2. แนวคิดในการจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษา
3. นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา

4. แนวคิดการสร้างระบบควบคุมคุณภาพขององค์กรประกอบต่าง ๆ
5. ขั้นตอนการสร้างระบบคุณภาพ
6. บทบาทของทบวงมหาวิทยาลัย
7. วงจรคุณภาพการศึกษา

รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัยได้เสนอเอกสารตามหัวข้อดังกล่าวข้างต้นต่อที่ประชุมด้วย

3. การพัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 โดยศาสตราจารย์จรัส สุวรรณเวลา

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณเวลา ได้บรรยายสรุปถึง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อส่งเสริมศักยภาพของคน พัฒนาเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตมีเสถียรภาพ และมั่นคง พร้อมกับพัฒนาสภาพแวดล้อม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ จึงมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ดังนี้

- 3.1 การพัฒนาศักยภาพของคน
- 3.2 การพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน
- 3.3 การส่งเสริมศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบทเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึง
- 3.4 การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจเพื่อสนับสนุนการพัฒนาคน และคุณภาพชีวิต
- 3.5 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 3.6 การพัฒนาประชาธิปไตย
- 3.7 การบริหารจัดการเพื่อให้มีการนำแผนพัฒนาฯ ไปดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณเวลา ได้เน้นถึงการพัฒนาประเทศชาติว่า ประเทศชาติจะเจริญ

ก้าวหน้าก็โดยการพัฒนาการอุดมศึกษาให้เจริญ และต้องทำให้การอุดมศึกษาเป็นโครงสร้างพื้นฐานของชาติ (Infro-Structure)

4. คุณภาพการศึกษาของบัณฑิตในมุมมองของภาคเอกชน โดย คุณโสภณ สุภาพงษ์

การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพในสถาบันอุดมศึกษาควรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตคือ สังคม และตลาดแรงงาน เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งความรู้ที่ขึ้นนำสังคม และเป็นแหล่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพจะต้องประกอบด้วยความรู้ในสาขาวิชาที่ได้ศึกษา และมีจิตสำนึกในความเป็นคนไทย มีวิถีชีวิต และการดำรงตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม และพร้อมที่จะรับใช้บ้านเมืองให้มีความเจริญรุ่งเรือง

สภาพสังคมไทยซึ่งเดิมเป็นสังคมเกษตรกรรม และพยายามจะพัฒนาให้เป็นสังคมอุตสาหกรรม โดยประชาชนในสังคมยังมีความยากจน และด้อยโอกาสในทุกๆ ด้าน อาทิ การประกอบอาชีพซึ่งเป็นผู้ที่มีค่าแรงถูก ผลผลิตมีราคาไม่สูง เป็นผู้ด้อยโอกาสในการศึกษา และด้านการใช้ชีวิตจะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้จ่ายได้น้อย สิ่งที่ยืดเหนี่ยวให้สังคมไทยอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นสุขคือ การอยู่ร่วมกันของครอบครัวที่มีความสุขด้วยความเอื้ออาทรต่อกัน สถาบันอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมควรต้องคำนึงถึงสภาพสังคม และพร้อมที่จะร่วมมือและแก้ไขปัญหาในสังคมให้ดีขึ้น และถูกต้องโดยใช้ปฏิรูปการจัดการศึกษาให้ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ

5. การนำเสนอแนวคิด และการปฏิบัติด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ได้ดำเนินการไปแล้ว โดย มหาวิทยาลัย และสถาบัน รวม 8 แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

การนำเสนอ ของมหาวิทยาลัย และสถาบัน
ทั้ง 8 แห่ง มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันพอสรุปได้ดังนี้

- 5.1 มีการเผยแพร่หลักการ และนโยบายเรื่องการ
ประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นภายในสถาบัน
ให้บุคลากรได้รับทราบ
- 5.2 พยายามสร้างความเข้าใจในหลักการ วัตถุประสงค์
และความสำคัญของการประกัน
คุณภาพการศึกษา
- 5.3 สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีนโยบาย และ
ระบบการส่งเสริมสนับสนุน และติดตาม
ผลการวิจัย ตลอดจนการบริหารทางวิชาการ
ที่ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ
- 5.4 สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ เช่น สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาด-
กระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี และมหาวิทยาลัยบูรพา ส่งเสริมให้
มีการใช้งานอาคารสถานที่ ห้องสมุด และ
ทรัพยากรการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ให้ได้
ประโยชน์สูงสุด พร้อมทั้งมีระบบติดตามและ
ประเมินผล
- 5.5 สถาบันอุดมศึกษาบางแห่ง เช่น มหาวิท-
ยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
มีการส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์และ
บุคลากรในสถาบันอย่างต่อเนื่อง

5.6 สถาบันอุดมศึกษาบางแห่ง เช่น สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีสร้างระบบ
ติดตามและประเมินผลการดำเนินการ

สรุปผลการสัมมนา

1. ผู้เข้าร่วมสัมมนาได้ให้ความสำคัญในเรื่อง
การประกันคุณภาพการศึกษา เพราะเป็นเครื่องมือ
กระตุ้นให้บุคลากร และสถาบันอุดมศึกษามีความตื่นตัว
ในการพัฒนาตนเอง และพัฒนาคุณภาพต่างๆ ใน
สถาบัน
2. ผู้บรรยายทุกท่านได้ให้ความสำคัญกับการ
ศึกษา และการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ โดย
ทบวงมหาวิทยาลัยให้เสรีภาพในการดำเนินการทั้งทาง
วิชาการ และการบริหารภายในสถาบัน
3. ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้รับ
ทราบ และได้รับการชี้แจงเรื่องนโยบาย และแนวปฏิบัติ
ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัย
มหิดล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มหาวิทยาลัยบูรพา และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้
มีโอกาสนำเสนอแนวคิด และวิธีดำเนินการในเรื่องการ
ประกันคุณภาพการศึกษาให้ผู้เข้าร่วมสัมมนารับทราบ
พร้อมทั้งเผยแพร่ความรู้ และข้อมูลในเรื่องนี้ด้วย



การศึกษาหารูปแบบโครงสร้างส่วนราชการ สำหรับวิทยาเขตที่จะเปิดดำเนินการใหม่

ทบวงมหาวิทยาลัยได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเรื่อง ขออนุมัติขยายโอกาสอุดมศึกษาไปสู่ภูมิภาคอย่างมีคุณภาพซึ่ง ค.ร.ม. ได้อนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2539 โดยมีสาระสำคัญคือ

1. อนุมัติให้ปรับเปลี่ยนวิทยาเขต ใน 11 จังหวัด รวม 11 แห่ง ซึ่ง ค.ร.ม. อนุมัติแล้ววันที่ 20 มิถุนายน 38 ให้เป็นวิทยาเขตสารสนเทศ และขออนุมัติเพิ่มเติมอีก 19 จังหวัด รวมเป็น 30 จังหวัด

2. อนุมัติโครงการเครือข่ายสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา และอนุมัติให้ผูกพันงบประมาณ ในปี พ.ศ. 2540-2541 จำนวน 2,890,000,000 บาท แยกเป็นรายปี ได้ดังนี้

ปีงบประมาณ พ.ศ.2540 จำนวน 1,865,175,000 บาท

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2541 จำนวน 1,074,825,000 บาท

เพื่อสนับสนุนการจัดตั้งวิทยาเขตสารสนเทศให้เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ จึงขอเสนออนุมัติในหลักการให้มีกองทุนพัฒนาอาจารย์ประจำวิทยาเขตสารสนเทศ เพื่อสร้างอาจารย์ที่มีคุณภาพที่จะรองรับการพัฒนาวิทยาเขตสารสนเทศในระยะต่อไป

3. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสนับสนุนการดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้แก่ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย การสื่อสารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ (คปร.) กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานอื่นๆ ที่

เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของการขยายโอกาสอุดมศึกษานี้

สำนักส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหาร (สพบ.) มีอำนาจหน้าที่ พัฒนา วางแผน กำหนดมาตรฐาน การบริหารงานบุคคล กำหนดตำแหน่งและวิธีปฏิบัติราชการ ในการจัดส่วนราชการในหน่วยงานด้านบริหารจัดการ ตลอดจนติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการบริหารบุคคล ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐให้เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบปฏิบัติ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของทบวงมหาวิทยาลัย ในการขยายวิทยาเขตสารสนเทศ ให้ได้ใน 30 จังหวัด ภายใน ปี 2541 นั้น เนื่องจากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนและการจัดองค์การรองรับการบริหารจัดการที่วิทยาเขต มีความสำคัญต่อการพัฒนาวิทยาเขต และทิศทางวิทยาเขตในอนาคต ทบวงมหาวิทยาลัย โดยคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.) จึงได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิสามัญเฉพาะกิจเพื่อศึกษาหารูปแบบโครงสร้างส่วนราชการ และระบบบริหารในลักษณะเชิงรุก สำหรับวิทยาเขตที่จะจัดใหม่

สำหรับวิทยาเขตที่ทบวงมหาวิทยาลัยนำเสนอ ขออนุมัติ ต่อคณะรัฐมนตรีเป็นวิทยาเขตสารสนเทศที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารโทรคมนาคมสมัยใหม่ มาช่วยในระบบการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้จัดการศึกษาได้ทั่วถึงและมีคุณภาพ เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ การเรียนการสอนเป็นระบบทางไกลแบบสองทาง คือผู้บรรยาย และผู้เรียนสามารถโต้ตอบกันได้ทันที (interactive) แม้จะอยู่ต่างสถานที่ เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้เหมือนชั้นเรียนปกติ โดยใช้เทคโนโลยีของระบบ video con-

ferencing system (vcs) ลักษณะดังกล่าวเป็นการช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนอาจารย์ ปลายัดงบประมาณ โดยใช้อุปกรณ์การศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด แต่ในสาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ยังมีความจำเป็นต้องใช้ห้องปฏิบัติการ ซึ่งนักศึกษาต้องลงมือปฏิบัติงาน และจำเป็นต้องมีอาจารย์ควบคุมการปฏิบัติการของนักศึกษาเช่นเดียวกับการสอนในระบบชั้นเรียน

ที่ประชุม อ.ก.ม. มีความเห็นว่า โครงสร้างส่วนราชการในวิทยาเขต ควรมีรูปแบบที่สอดคล้องกับลักษณะของการจัดตั้งวิทยาเขตสารสนเทศ ซึ่งเป็นการจัดตั้งวิทยาเขตตามความหมายใหม่ที่ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีที่ประชุมจึงเห็นว่รูปแบบโครงสร้างส่วนราชการในวิทยาเขตควรประกอบด้วย ในระยะเริ่มต้น เมื่อมหาวิทยาลัยที่มีโครงการจัดตั้งวิทยาเขตสารสนเทศ และได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้มหาวิทยาลัยได้ ถึงแม้บางแห่งอาจจะยังไม่มีสถานที่ถาวรของตนเอง ได้ยืมสถานที่ของหน่วยงานอื่นทำการชั่วคราว โดยรับนักศึกษาแล้วกรณีนี้อาจกำหนดให้มีอัตรากำลังได้ตามความจำเป็นอยู่ภายใต้ “โครงการจัดตั้งวิทยาเขตสารสนเทศ” ซึ่งสังกัดสำนักงานอธิการบดีต่อไปเมื่อจัดตั้งกองบริหารวิทยาเขตแล้ว โครงการดังกล่าวจะยุบไป และอัตรากำลังจะต้องสังกัดกองบริหารวิทยาเขต

รูปแบบโครงสร้างส่วนราชการระดับวิทยาเขต (กรณีมีสถานที่ทำการถาวรและรับนักศึกษาแล้ว) มีดังนี้

- สำนักงานวิทยาเขต มีรองอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชา
- คณะกรรมการบริหารวิทยาเขต ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบในวิทยาเขต และเป็นที่ปรึกษาของผู้บริหารวิทยาเขต
- การบริหารงานด้านอำนวยการในระยะแรกภาระงานยังไม่มาก กำหนดให้มีหน่วยงานภายใต้สำนักงานวิทยาเขต ดังนี้

(1) กองบริหารวิทยาเขต ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มงาน คือ

- กลุ่มงานบริการและธุรการ รับผิดชอบงานเกี่ยวกับการบริหารงานด้านบุคคล การคลัง และพัสดุ อาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อม ประสานการวางแผน และการประชาสัมพันธ์

- กลุ่มงานบริการการศึกษาและกิจกรรมนักศึกษา รับผิดชอบงานเกี่ยวกับทะเบียนนักศึกษา การจัดการเรียนการสอนการพัฒนาหลักสูตร พัฒนาอาจารย์ การบริการข้อมูลงานวิจัยและงานด้านกิจกรรมนักศึกษา

หมายเหตุ ต่อไปเมื่อวิทยาเขตขยายตัวและมีภาระงานด้านบริหารจัดการมากขึ้น อาจยกฐานะกลุ่มงานทั้งสอง เป็นกองได้

(2) ศูนย์บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำหน้าที่ให้บริการด้านเทคนิค ในเรื่องของระบบคอมพิวเตอร์ ระบบสื่อสาร ระบบการสอนทางไกล และระบบห้องสมุดสารสนเทศ ภายในวิทยาเขต

หมายเหตุ เนื่องจากผู้ที่ปฏิบัติงานในศูนย์บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นกลุ่มสาขาขาดแคลน ได้แก่ นักวิชาการคอมพิวเตอร์ วิศวกร และเป็นงานด้านเทคนิค อาจมีปัญหาการหาบุคลากรมาปฏิบัติงาน และเพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ดังนั้นจึงอาจเป็นหน่วยงานในกำกับของวิทยาเขตสารสนเทศ และมีเงื่อนไขว่า สำนักงบประมาณต้องสนับสนุนงบประมาณให้สอดคล้องด้วย

ข้อสังเกต สพบ. ได้จัดทำ “โครงการการศึกษาหา รูปแบบโครงสร้างส่วนราชการสำหรับวิทยาเขตที่จะเปิดดำเนินการใหม่” ซึ่งเป็นโครงการที่จัดทำในเชิงรุก เพื่อให้สอดคล้องกับการขยายโอกาสอุดมศึกษาไปสู่ภูมิภาคที่เป็นวิทยาเขตสารสนเทศที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และการ

สื่อสารโทรคมนาคมสมัยใหม่ มาช่วยในระบบการเรียนการสอน จึงจะทำให้จัดการศึกษาได้ทั่วถึงและมีคุณภาพ เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ

ข้อมูล จากระเบียบวาระการประชุม อ.ก.ม.วิสามันต์ เฉพาะกิจเพื่อศึกษาหารูปแบบโครงสร้างส่วนราชการในวิทยาเขต ครั้งที่ 4/2539 รายงานประจำปี 2539 ทบวงมหาวิทยาลัย



รายงานสรุปการประชุมระดมสมองเรื่องผลกระทบของ ITA
(Information Technology Agreement) ต่อประเทศไทย
วันที่ 3-5 มกราคม 2540
ณ โรงแรมรอยัล การ์เด้น รีสอร์ท

เรื่องเดิมและความเป็นมา

สืบเนื่องจากการประชุมองค์การการค้าโลก (WTO) ที่ประเทศสิงคโปร์ เมื่อวันที่ 9-13 ธันวาคม 2539 มีประเด็นสำคัญเกี่ยวกับข้อเสนอ “ข้อตกลงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ” (Information Technology Agreement : ITA) ซึ่งเสนอให้ประเทศสมาชิกพิจารณาลดอัตราภาษีสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศลงเหลือร้อยละศูนย์ภายในปี ค.ศ. 2000 โดยมี 28 ประเทศ สมาชิกลงนามในปฏิญญาดังกล่าว และเปิดโอกาสให้ประเทศที่ยังมิได้ลงนามรวมทั้งประเทศไทยสามารถเข้าร่วมปฏิญญาและเจรจารายละเอียด ทั้งในประเด็นประเภทของสินค้าและกำหนดการลดภาษีที่นครเจนีวา ในปลายเดือนมกราคม 2540

กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง กระทรวงอุตสาหกรรม BOI และ NECTEC จึงได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องในฐานะผู้ประกอบการด้านผลิต ผู้ค้า ผู้ใช้เข้าร่วมประชุมระดมสมองครั้งนี้เพื่อพิจารณาทำที่ของประเทศไทยอันเนื่องมาจากข้อตกลง ITA ดังกล่าว

ผลการประชุมดังกล่าวนี้ จะนำไปเป็นข้อมูลเพื่อให้กระทรวง ที่เกี่ยวข้องดังกล่าวนำไปพิจารณา เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีโดยด่วนภายในวันที่ 15 มกราคม 2540 ต่อไป

ผลสรุป

ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่ (เกือบทุกท่าน) รวมทั้งผู้แทนจากกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง กระทรวงอุตสาหกรรม และ BOI มีความเห็นว่าประเทศไทยควรเข้าร่วมปฏิญญา ข้อตกลง ITA เพราะการไม่เข้าร่วม ITA น่าจะเกิดผลเสียมากกว่าผลดี

ส่วนผลดีและผลเสีย รวมทั้งโอกาสที่อาจจะเกิดขึ้นภายหลังการเข้าร่วม ITA นั้น สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลดี

1.1 อุตสาหกรรม IT (ซึ่งนับรวมทั้งอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์) เป็นอุตสาหกรรมที่จะมีการเติบโตสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ มีการย้ายฐานการผลิตจากสหรัฐและญี่ปุ่นมายังอาเซียน

ทำให้มีการขยายผลผลิตในประเทศอาเซียนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ประเมินว่าในปี 2539 ประเทศอาเซียนจะมีมูลค่าผลผลิตรวม 64,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ประเทศไทยมีมูลค่าการผลิตประมาณ 17,000 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 25% ซึ่งเป็นอันดับ 3 รองจากมาเลเซีย ที่อยู่อันดับ 2 และสิงคโปร์ซึ่งผลิตเป็นอันดับหนึ่ง

1.2 การเข้าร่วม ITA ทำให้ภาษีนำเข้าต่างๆ เกี่ยวกับสินค้า IT ลดลงเหลือร้อยละศูนย์ จะช่วยให้ต้นทุนการผลิตสินค้า IT ของประเทศไทยลดลง ซึ่งจะแข่งขันกับประเทศอื่นได้ดีขึ้นและเป็นโอกาสให้มีการเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเพิ่มขึ้น (แต่ถ้าไม่ร่วม ITA จะทำให้มีการย้ายฐานการผลิตอุตสาหกรรม IT ไปอยู่ประเทศอื่น)

นอกจากนี้ เมื่อสินค้า IT ถูกกลง จะทำให้ตลาดภายในประเทศขยายตัวมากขึ้นจะเป็นปัจจัยของการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาผลิตสินค้า IT ในประเทศเพิ่มขึ้นอีกด้วย

1.3 เมื่อสินค้า IT ถูกกลง จะช่วยให้มีผู้ใช้ คนไทยระดับต่างๆ ใช้อุปกรณ์ IT เพิ่มขึ้น เป็นการส่งเสริมการใช้ IT ในการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรของชาติ และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประชากรของประเทศไทย

1.4 การที่คนไทยมีโอกาสมากขึ้นจากการใช้สินค้าถูกลงจะช่วยให้คนไทยมีทักษะด้าน IT เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทำให้เชี่ยวชาญในการใช้ IT ซึ่งจะนำไปสู่การวิจัยและพัฒนาทาง IT เพิ่มขึ้น (ปัจจุบันคนไทยใช้อุปกรณ์ IT ได้น้อยกว่าความสามารถของอุปกรณ์) ทำให้ไทยมีโอกาสที่จะผลิตสินค้า IT ใหม่ๆ ขึ้นเองได้ ไม่ใช่ซื้อเทคโนโลยีผู้อื่นมาผลิตอย่างเช่นในปัจจุบัน

2. ผลเสีย

2.1 ผลกระทบทางลบจะเกิดขึ้นชัดเจนในระยะสั้น โดยเฉพาะรายได้จากภาษีนำเข้าของกรมศุลกากรแต่ก็เป็นจำนวนเงินที่น้อย เมื่อเปรียบเทียบกับจากภาษีประเภทอื่นซึ่งจัดเก็บโดยกรมสรรพากร

(นโยบายของประเทศต่างๆ มักจะไม่คำนึงถึงรายได้อันเนื่องมาจากภาษีสศุลกากร (นำเข้า) แต่ใช้ภาษีนำเข้านี้เป็นตัวหยุดยั้งสินค้าจากต่างประเทศเพื่อคุ้มครองให้อุตสาหกรรมในประเทศเติบโตเช่น ประเทศญี่ปุ่น สหภาพยุโรป จีน ฯลฯ แต่ในปัจจุบันนโยบายเช่นนี้ทำได้ยากมาก อันเป็นผลจาก WTO เป็นต้น)

2.2 ผลกระทบทางลบอีกประการหนึ่ง คือ กระทบผู้ผลิต IT ภายในประเทศ โดยเฉพาะผู้ผลิตกลุ่ม SME (Small and Medium Enterprises) กลุ่มที่ผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศ จะกระทบมาก ส่วนกลุ่มที่ผลิตเพื่อส่งออก (การเข้าร่วม ITA) กลับจะช่วยส่งเสริมให้มีความสามารถในการแข่งขันได้ดีขึ้น

3. โอกาส

ผลเสียจากการเข้าร่วม ITA จะเพิ่มขึ้นถ้าหากไม่วางแผนเตรียมการและมีแผนปฏิบัติการรองรับ แต่ในทางตรงข้ามถ้ามีการเตรียมความพร้อมก็จะช่วยให้เราเกิดความได้เปรียบขึ้น เช่น:-

3.1 พัฒนา “บุคลากร” ของประเทศให้มีความพร้อมทาง IT คือ ผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทั้งปริมาณและคุณภาพ เพื่อรองรับการลงทุนที่จะเข้ามาผลิตสินค้า IT รวมทั้งการสร้างความพร้อมอื่นๆ ให้นำลงทุน เช่น ในข้อ 3.2 และ 3.3 และอื่นๆ (มิฉะนั้นการลงทุนจะไหลไปประเทศอื่น เช่น เพื่อนบ้าน)

3.2 ควรพิจารณาลดภาษีนำเข้าวัตถุดิบที่จะใช้ผลิตสินค้า IT เพื่อลดต้นทุนการผลิตสินค้า IT เพื่อให้สินค้า IT สามารถแข่งขันกับโลกได้

3.3 ขจัดปัญหาในด้านการผลิตต่างๆ เช่น โรงงานผลิตชิ้นส่วนสินค้า IT ไม่สามารถซื้อ Microchips จากโรงงานผลิต Microchips ซึ่งอยู่ในประเทศไทยเพื่อนำไปประกอบอุปกรณ์ IT ได้ เนื่องจากโรงงานผลิต Microchips จะไม่ได้ลดภาษีถ้าหากจำหน่ายภายในประเทศ ทำให้ต้องส่งออกจากประเทศไทยเสียก่อนแล้วให้บริษัทผู้ผลิตอุปกรณ์ IT นำเข้าอีกครั้งหนึ่ง ■

มูลนิธิแพทย์อาสาในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

การขาดแคลนบริการทางแพทย์แผนใหม่ในชนบทเป็นปัญหาหนึ่งที่สมเด็จพระศรีนครินทร์ฯ ทรงสนพระราชหฤทัยอย่างมาก ในที่สุดจึงได้เกิดการจัดตั้งหน่วยแพทย์อาสาเคลื่อนที่ในพระองค์ ซึ่งได้รับพระราชทานนามว่า “แพทย์อาสาสมเด็จพระบรมราชชนนี” มีอักษรย่อว่า พอ.สว.

จุดเริ่มต้นของหน่วยแพทย์อาสาเคลื่อนที่ในพระองค์เกิดจากการเสด็จประพาสหัวเมืองเยียมพสกนิกรตามภาคต่างๆ ทั่วประเทศ นับตั้งแต่พ.ศ. 2507 เป็นต้นมา พระองค์ทรงพบเห็นปัญหาการเจ็บไข้ได้ป่วยของตำรวจตระเวนชายแดนและประชาชนในถิ่นทุรกันดาร ทรงพบว่าตำรวจตระเวนชายแดนและราษฎรประสบความเดือดร้อนมากในยามเจ็บป่วย เพราะไม่มีแพทย์และยังขาดแคลนเวชภัณฑ์ต่างๆ ด้วย นอกจากนี้ราษฎรก็มักเจ็บป่วยด้วยโรคเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหาร โรคพยาธิ โรคผิวหนัง และไข้ป่า ซึ่งเป็นโรคพื้นฐานทั่วไปแต่ก็มักเสียชีวิตลงเพราะไม่ได้รับการรักษาพยาบาลอย่างถูกต้อง ขาดความรู้เรื่องสุขอนามัยและการป้องกันโรค

เมื่อปลายปี พ.ศ. 2510 สมเด็จพระบรมราชชนนีทรงเริ่มให้แพทย์ประจำพระองค์ และแพทย์จากกรมตำรวจที่ตามเสด็จ ออกตรวจรักษาประชาชนตามหมู่บ้านต่างๆ เป็นครั้งคราว และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเวชภัณฑ์ต่างๆ แก่ตำรวจตระเวนชายแดน และโปรดเกล้าฯ ให้แพทย์ที่ออกปฏิบัติงานแนะนำเรื่องการไชยาต่างๆ แก่บรรดาตำรวจตระเวนชายแดนในท้องถิ่นนั้นด้วย สันนิษฐานว่า สมเด็จพระศรีนครินทร์ฯ อาจจะทรงใคร่ครวญพิจารณาหาวิธีการอันเหมาะสมในการจัดให้บริการทางการแพทย์แก่ประชาชนในท้องถิ่นทุรกันดารอยู่ก่อนแล้ว

เมื่อถึงต้นปี พ.ศ.2512 สมเด็จพระศรีนครินทร์ฯ ทรงปรึกษากับพันตำรวจเอกนิรันดร ชัยนาม และคุณหญิง พูลสมัย ชัยนาม ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ และภริยา เรื่องการจัดตั้งหน่วยแพทย์อาสาเคลื่อนที่ในพระองค์และการหาอาสาสมัครมาร่วมทำงาน ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่และภริยาจึงได้ชักชวนแพทย์ทันตแพทย์ พยาบาล เกสัชกร ผู้ช่วยพยาบาล และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในจังหวัดเชียงใหม่ให้มาร่วมแรงร่วมใจกันสมัครเข้ามาช่วยทำงานในหน่วยแพทย์อาสาเคลื่อนที่ที่จะจัดตั้งขึ้น ปรากฏว่าได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี หน่วยแพทย์อาสาในพระองค์จึงจัดตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกที่จังหวัดเชียงใหม่

หลักการงานของหน่วย พอ.สว. สรุปได้ดังนี้คือ หน่วย พอ.สว. จะออกปฏิบัติราชการในวันหยุดราชการ อาสาสมัครจะทำงานโดยไม่มีเบี้ยเลี้ยง ถ้าสามารถทำได้ การปฏิบัติงานแต่ละครั้งจะมีการตรวจรักษาโรคโดยแพทย์ การบำบัดการปวดฟัน การป้องกันโรค และการเยี่ยมเยียนประชาชน แจกอาหารและเครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น สำหรับเครื่องมือแพทย์ที่ใช้ ยาที่จำเป็น อาหารสำหรับอาสาสมัคร และสิ่งของแจกประชาชน เป็นของพระราชทานทั้งสิ้น ส่วนการเดินทางใช้เฮลิคอปเตอร์จากกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนในเขตนั้น หมู่บ้านที่เลือกไปต้องอยู่ในเขตกันดาร การคมนาคมไม่สะดวก ไม่มีแพทย์ เป็นสถานที่ไม่เสียงอันตรายจนเกินไป และไม่อยู่ในเขตปฏิบัติงานของหน่วยแพทย์เคลื่อนที่อื่นๆ และถ้าทำได้ หน่วย พอ.สว. จะกลับไปปฏิบัติงานซ้ำ ณ สถานที่เดิมในโอกาสที่เหมาะสม

กิจการแพทย์อาสาในสมเด็จพระบรมราชชนนีเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การปฏิบัติงานช่วยบรรเทา

ความเดือดร้อนในเรื่องการเจ็บไข้ได้ป่วยของประชาชนในเขตทุรกันดาร และยังมีส่วนช่วยเสริมสร้างความหวัง ความอบอุ่น และความประทับใจต่อราษฎรเหล่านี้ นับว่ามีผลดีต่อการปกครองของฝ่ายบ้านเมืองเป็นอย่างมากด้วย ในปลายปี พ.ศ.2512 รัฐบาลจึงมีมติให้การสนับสนุนโครงการนี้ในด้านพาหนะ ยา เวชภัณฑ์ และถือว่าข้าราชการที่อาสาสมัครไปปฏิบัติงานกับหน่วย พอ.สว. เป็นการไปปฏิบัติราชการ ในปีต่อมากิจการแพทยอาสาเคลื่อนที่ในพระองค์ได้แผ่ขยายไปอย่างกว้างขวางทั่วทุกภาคของประเทศ จังหวัดที่มีหน่วย พอ.สว. เป็นจังหวัดที่มีเขตติดกับชายแดน หรือเป็นจังหวัดใกล้ชายแดนซึ่งมีบริเวณที่ทุรกันดารห่างไกล

ใน พ.ศ. 2517 รัฐบาลได้อนุมัติเงินอุดหนุนเป็นรายปีแก่กิจการ พอ.สว. ทำนองเดียวกับเงินอุดหนุนสภาภชาชาติไทย สมเด็จพระศรีนครินทร์ฯ ไม่มีพระราชประสงค์ที่จะให้รัฐบาลทูลเกล้าฯ ถวายเงินอุดหนุนนั้นโดยตรงแก่พระองค์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ปรับปรุงกิจการ พอ.สว. โดยให้ดำเนินงานในรูปของมูลนิธิ เพื่อจะได้มีสำนักบริหารงาน และฝ่ายประสานงานที่มีประสิทธิภาพและสามารถควบคุมการใช้จ่ายเงินได้ พระราชทานนามมูลนิธิว่ามูลนิธิแพทยอาสาสมเด็จพระศรีนครินทร์ราชบรมราชชนนี และพระราชทานเงิน 1 ล้านบาทเป็นทุนเริ่มแรกของมูลนิธิ

สมเด็จพระบรมราชชนนีทรงสนพระราชหฤทัยในกิจการแพทยอาสาเป็นอย่างยิ่งโปรดเกล้าฯ ให้ทำบัตรประจำตัวอาสาสมัครแต่ละคน และทรงลงพระนามาภิไธยในบัตรทุกใบด้วยพระองค์เอง โปรดทอดพระเนตรรายงานการปฏิบัติงานของจังหวัดแพทยอาสาอื่น ๆ เสด็จเยี่ยมบรรดาอาสาสมัคร พอ.สว. ตามจังหวัดต่าง ๆ เมื่อมีการประชุมใหญ่ประจำจังหวัด ทรงทักทายปราศรัยกับบรรดาอาสาสมัครอย่างนุ่มนวล นอกจากนี้ ทรงเยี่ยมหน่วยแพทยอาสาที่ออกปฏิบัติงานเป็นครั้งคราว ทอดพระเนตรการปฏิบัติงาน ทรงได้อามอาการคนไข้ และบางครั้งทรงช่วยบรรจยาใส่ของให้คนไข้ด้วย พระราชจริยวัตรและพระราชอัธยาศัยที่เป็นกันเองยังความ

ปลาบปลื้มปีติอย่างยิ่งแก่บรรดาอาสาสมัคร พอ.สว. ที่ได้เข้าเฝ้าฯ

กล่าวโดยรวม การปฏิบัติงานของหน่วย พอ.สว. ได้มีส่วนช่วยบรรเทาความเดือดร้อนในเรื่องโรคภัยไข้เจ็บของประชาชนในท้องถิ่นทุรกันดารเป็นจำนวนมาก แพทย์อาสาได้นำคนไข้หนักที่พบตามหมู่บ้านต่าง ๆ ส่งไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลในเมือง เป็นคนไข้ในพระราชานุเคราะห์ของสมเด็จพระบรมราชชนนี คนไข้เหล่านี้จำนวนมาก ได้รับการรักษาจนหายเป็นปกติ สามารถกลับไปถิ่นที่อยู่ประกอบอาชีพเลี้ยงตัวและครอบครัวได้

นอกจากนี้ พอ.สว. ยังได้ริเริ่มนำวิธีการตรวจรักษาทางวิทยุมาใช้ในประเทศไทยเป็นครั้งแรกเมื่อพ.ศ. 2515 ตามแบบอย่างของประเทศออสเตรเลีย ตั้งเป็นโครงการแพทยอาสาทางอากาศอยู่ใน 25 จังหวัด โครงการนี้ช่วยให้เจ้าหน้าที่ในสถานีอนามัยที่อยู่ห่างไกล และขาดแพทย์ปริญญามีสามารถติดต่อกับสถานีโรงพยาบาลขอคำแนะนำวิธีการรักษาพยาบาลที่จำเป็นให้แก่คนไข้ได้ทันที หรือต่อเนื่องตามที่ต้องการ ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2519 กระทรวงสาธารณสุขเห็นประโยชน์ของโครงการแพทยทางอากาศนี้ และรับไปดำเนินการขยายงานออกไปยังจังหวัดอื่น ๆ ด้วย

ต่อมาเมื่อหน่วยงานของรัฐและเอกชนให้บริการด้านหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เพิ่มมากขึ้น พอ.สว. จึงสามารถเน้นการให้บริการด้านคุณภาพให้มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ในปี พ.ศ. 2528 พอ.สว. ได้คัดเลือกหมู่บ้านในเขตทุรกันดารห่างไกลคมนาคมที่สุดได้ 9,000 หมู่บ้าน เพื่อเป็นพื้นที่เป้าหมายในการปฏิบัติงาน ในพื้นที่ดังกล่าว นอกจาก พอ.สว. จะให้การรักษาพยาบาลอย่างต่อเนื่องแล้ว ยังมุ่งหวังที่จะพัฒนาด้านสาธารณสุขของหมู่บ้านต่าง ๆ ให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ในปีต่อมา พอ.สว. ตั้งโครงการรักษาโรคเฉพาะทาง โดยเริ่มรักษาโรคที่เกี่ยวข้องกับความพิการ เช่น โรคตาต้อกระจก โรคปากแหว่งเพดานโหว่ โรคหูหนวก โรคหัวใจรูมาติก ซึ่งต้องการการผ่าตัด และการพิการแขนขาขาด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ป่วยโรคเหล่านั้นมีโอกาสดำรงชีวิตได้อย่าง

ใกล้เคียงปกติที่สุด

นับว่า พอ.สว. ประสบความสำเร็จไม่น้อยในการมีส่วนให้บริการแพทย์แผนปัจจุบันแก่ประชาชนที่ยากไร้จำนวนหนึ่งในเขตทรกัณฑ์ทางไกล ทั้งนี้ ความ

สำเร็จก่อเกิดขึ้นจากน้ำพระราชหฤทัยที่เปี่ยมด้วยความเมตตาของสมเด็จพระบรมราชชนนี อันเป็นพลังจูงใจบรรดาอาสาสมัคร พอ.สว. จากที่ต่างๆ ให้มาร่วมแรงร่วมใจปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของเพื่อนร่วมชาติผู้ยากไร้และด้อยโอกาสกว่าตน



นายมนตรี ด่านไพบูลย์ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย พร้อมคณะ ตรวจเยี่ยมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมี ศ.เทียนฉาย กีระนันท์ อธิการบดี ต้อนรับและกล่าวบรรยายสรุป เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2539

ภาพเป็นข่าว



นายมนตรี ด่านไพบูลย์ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย พร้อมคณะ ตรวจ
เยี่ยมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมี ศ.ธีระ สุตรบุตร อธิการบดี ต้อนรับและ
บรรยายสรุปเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2539

* * *



นายมนตรี ด่านไพบูลย์ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ให้การต้อนรับ Dr.B.S. Wibrenning เข้าพบและหารือข้อราชการ เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2539

.....ติดตามข่าวสารด้านการอุดมศึกษาได้จาก.....

อนุสารอุดมศึกษา รายเดือน เสนอสาระเกี่ยวกับการอุดมศึกษาไทย

จดหมายข่าวรายสัปดาห์ เสนอข่าวสารและความเคลื่อนไหวในแวดวงอุดมศึกษา ข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจของทบวงมหาวิทยาลัย

วารสารข่าวทบวงมหาวิทยาลัยรายสัปดาห์ ฉบับพิมพ์แทรกในหนังสือพิมพ์ "สมัครด่วน" ในเครือบริษัท วิทยุกระจาย กัด มหาชน ทุกวันเสาร์ บริการข่าวสารในแวดวงอุดมศึกษา แนะนำการศึกษา และอาชีพสำหรับนิสิต นักศึกษา บัณฑิต และผู้แสวงหาโอกาสในตลาดแรงงาน

ดำเนินงานโดย ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย



ผู้อำนวยการสำนักบรรณสารการพัฒนา
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ทบวง

328 ถนนศรีอยุธยา
พญาไท กรุงเทพฯ 10400

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตที่ 2/2529
ไปรษณีย์หลานหลวง

(นายสมัย ธรรมสอน)
หัวหน้าฝ่ายสารบรรณ